

Totuus tekee vapaaksi

Joh. 8:31-47

31. Sitten Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, te todella olette minun opetuslapsiani

32. ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teistä vapaita."

33. He vastasivat hänelle: "Me olemme Abrahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten voit sanoa: 'Teistä tulee vapaita'?"

34. Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

35. Orja ei pysy talossa iäti, mutta poika pysyy.

36. Jos siis Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita.

37. Minä tiedän, että te olette Abrahamin siementä. Mutta te haluatte tappaa minut, koska minun sanani ei saa teissä sijaa.

38. Minä puhun, mitä olen Isäni luona nähnyt. Niin tekin teette, mitä olette omalta isältänne kuulleet."

39. He vastasivat Jeesukselle: "Abraham on meidän isämme." Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja.

40. Nyt te kuitenkin haluatte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille totuuden,

sen, minkä on Jumalalta kuullut. Niin ei Abraham tehnyt.

41. Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole haureudesta syntyneitä, meillä on yksi Isä: Jumala."

42. Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tänne tullut. En minä ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän on minut lähettänyt.

43. Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette siedä kuulla minun sanaani.

44. Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä.

45. Mutta koska minä puhun totta, te ette usko minua.

46. Kuka teistä voi osoittaa minut syylliseksi syntiin? Jos minä puhun totta, miksi ette usko minua?

47. Se, joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

Itsenäisyys ja vapaus

Oletko Sinä vapaa? Mitä todellinen vapaus merkitsee? Miten siihen voi päästä?

Kun tänä vuonna vietetään Suomen itsenäisyyden 100 vuotisjuhlaa, meidän on syytä tehdä selkeä ero itsenäisyyden ja vapauden välille. Itsenäisyys kansallisella merkitsee sitä, että kansakuntana voimme laatia lakeja ilman ulkovaltojen painostusta tai sanelua. Kansallisella itsenäisyydellä on kuitenkin rajansa. Suomi on monella tavalla riippuvainen muista valtioista, niin Euroopan Unionin kautta kuin suhteessa Venäjään ja moniin muihinkin valtioihin. Kansallinen itsenäisyytemme on toki suuri lahja, josta saamme kiittää Jumalaa. Jumalan tahto oli vapauttaa Israel Egyptin orjuudesta ja kansakuntien itsemääräämisvapaus on Jumalan tahto. Suomikin on saanut vuosisatojen saatossa kokea kipeästi, mitä sorto merkitsee. Siksi uskova kristitty samalla, kun hän kiittää yhteiskunnan ulkoisesta vapaudesta, rukoilee Jumalalta kansakunnallemme ja sen johtajille viisautta, varjelusta ja siunausta, niin että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää uskovina kristittyinä ja niin voisimme toteuttaa sitä tehtävää, jonka Jumala on omilleen antanut viljelläkseen ja

varjellakseen meille uskottua maata ja täyttääksemme tehtävämme sekä oman kansamme että muiden kansojen evankelioimiseksi.

Maa on varsinkin Vanhassa Testamentissa erittäin keskeinen asia ja se liittyi nimen omaan vapauteen. Mutta autuaaksi julistuksissa Jeesus puhuu nöyryistä ja hiljaisista, jotka saavat periä maan – sekä nykyisen että uuden maan lopullisessa kirkkaudessa. Historiassa Jumalan menettelytapana on usein ollut riistää kansalta sen ulkoinen vapaus ja oikeus omaan maahansa, jotta Hän saisi vieraantunut kansakunta takaisin yhteyteensä parannuksessa ja uskossa evankeliumiin. Tämän hetkistä Suomen kansan hengellistä tilaa ajatellen ei olisi mikään ihme, vaikka Jumala veisi kansamme uudelleen ulkonaisen ikeen alle saadakseen sen kääntymään puoleensa ja todelliseen sisäiseen vapauteen.

Vapaus irstauden nimenä

Tämän päivän kielenkäytössä sanalla vapaus tarkoitetaan usein ihmisen riippumattomuutta ulkoisista auktoriteeteista, kykyä toteuttaa omia kykyjään ja tavoitteitaan ilman ulkoisia rajoitteita. Pitkälle sillä ymmärretään myös sellaista riippumattomuutta toisista, että hän saa ajatella ja tehdä ja uskoa mitä tahansa halujensa ja himojensa mukaan ainakin niin kauan kuin hänen ”vapaudestaan” ei ole haittaa muille ihmisille. Näin on jo pitkään vaadittu vapautta kaikkiin mahdollisiin tapoihin toteuttaa seksuaalisia halujaan, vapautta päättää omasta kuolemastaan – mikä pahinta myös omien syntymättömien lastensa kuolemasta. Vaaditaan vapautta tuhota omaa elämänsä huumeilla. Pitkälle vaaditaan myös sen kaltaista sananvapautta, että Jumalaa ja kristittyjä saa pilkata ja vaientaa, koska he ovat suvaitsemattomia tuomitsaan toisten ihmisten elämän syntisenä.

Tällaista vapautta Paavali kuvaa Efesolaiskirjeessä näin:

Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja synteihinne. Niissä te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan tahdon mukaan, sen hengen, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa. Heidän joukossaan mekin kaikki ennen elimme lihamme himoissa tyydyttäen lihan ja mielen haluja ja olimme luonnostamme vihan lapsia niin kuin muutkin. (Ef. 2:1-3)

Monella ihmisellä on harhakuvitelma, että he ovat vapaita, kun he saavat toteuttaa omia lihallisia himojaan. Todellisuudessa halujensa mukaan elävä ihminen on synnin orja. Hän ei kykene tekemään mitään muuta kuin mitä hänen himonsa vaativat. Puhuessaan ”mielen” haluista, Paavali viittaa inhimillisesti katsoen hyviin asioihin kuten työhön, taiteisiin ja moninaiseen kulttuuritoimintaan. Mutta kun niissä liikkeelle panevana voimana on kunnianhimo, maineen tavoittelu, rahan himo jne, hyvistä ulkonaisista saavutuksista huolimatta ihmiset ovat niissäkin synnin orjia, ellei Jeesus Kristus saa heitä vapauttaa.

Syntiä tekevä ihminen ei ole ainoastaan synnin orja, vaan myös Saatanan orja, niin kuin Jeesus jakeessa 48 osoittaa. Saatanan menetelmät ovat himot, valhe ja väkivalta – murhanhimo. Hallitessaan ihmisiä Saatana kätkee itsensä heiltä, niin että he uskovat valheellisesti olevansakin todella vapaita. Sitten Saatana pyrkii sitomaan ihmiset mahdollisimman syvälle erilaisten riippuvuuksien seittiin päästäkseen lopulta tuhoamaan heidät niin hengellisesti, sielullisesti kuin ruumiillisestikin.

Jeesus määritteli Saatanan. Hän sanoi Sielunvihollisesta kaksi asiaa. Saatana on murhaaja ja valehtelija. Se kertoo itse asiassa kaiken merkittävän Saatanasta. Alusta alkaen hän on ollut molempia, valehtelija ja murhaaja. Saatana on armoa ja totuutta täynnä olevan Kristuksen vastakohta. Jumala on täynnä armoa, Saatana murhaa. Jumala on totuus, Saatana valehtelija.

Jumalan sana tekee täysin selväksi, että ihmiset kuuluvat joko Jumalan valtakuntaan tai Saatanan valtakuntaan. Heidän tahtoaan, elämäänsä ja käytöstään hallitsee siis jompikumpi, Jumala tai Saatana. Mitään neutraalia eli harmaata aluetta Raamattu ei näiden valtapiiirien välillä tunne. Lisäksi nämä valtakunnat ovat jatkuvassa sadassa toisiaan vastaan siihen lopulliseen voittoon asti, jonka Jumalan Poika on saava pimeyden valloista tulemuksensa hetkellä. Mutta tie pimeyden valtakunnasta valoon on avattu, Jumalan Poika, Jeesus Kristus kykenee siirtämään ihmisen Saatanan vallasta Jumalan valtakunnan sisälle. Paavali kuvaa, miten hän saa olla Jeesuksen työtoverina tässä vapautustehtävässä, kun Herra puhui hänellä näin:

"Minä pelastan sinut oman kansasi ja pakanoiden käsistä, joiden luo minä sinut lähetän avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen ja uskon kautta minuun saisivat synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa." (Apt. 26:17-18)

Kristityn vapaus

Kuuluisassa kirjassaan "Kristityn vapaudesta" Luther määrittelee vapauden näin:

"Kristitty on vapaa herra, joka hallitsee kaikkea eikä ole kenenkään alamainen. Kristitty on kaikkien altis palvelija ja jokaisen alamainen."

"Nämä kaksi peruslausetta Paavali esittää selvästi: "Vaikka olen kaikesta vapaa, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi" (1. Kor. 9:19); samoin: "Älkää olko ketään kohtaan mihinkään velvoitettuja paitsi siihen, että rakastatte toisianne" (Room. 13:8). — Mutta rakkaus palvelee kohdettaan ja on alamainen sille, jota se rakastaa."

Uskovan kristityn vapaus ei siis ole vapautta toteuttaa halujaan ja himojaan, vaan Jeesuksen Kristuksen antamaa vapautta synnin ja himojen vallasta toteuttamaan rakkautta sekä Jumalaa että lähimmäisiä kohtaan. Vapautta epäitsekkyteen, vapautta palveluun, vapautta etsimään Jumalan tahtoa ja toisten ihmisten parasta.

Tie vapauteen

Jokainen, joka on joutunut pahojen puheiden verkkoon tietää hyvin, että ihmissuhteissa ei voi elää vapaasti muuten kun puhumalla totta aina. Silloin ei tarvitse muistella, mitähän mahdollin sanoa siitä ja siitä henkilöstä tai asiasta sille ja sille, vaan voi aina olla vapaa. Mutta tarvitsemme paljon syvemmällä tasolla myös totuutta.

Koska Saatana pitää ihmisiä valheen vankilassa, niin ainoa tie vapauteen on päästä osalliseksi totuudesta. Totuus Jumalasta, totuus omasta itsestä ja totuus pelastuksesta löytyy ainoastaan Jeesuksen sanasta. Kun Herra ensin paljastaa meidän todellisen tilamme lain sanan välityksellä, joudumme epätoivoon omista mahdollisuuksistamme vapautua syyllisyydestämme ja orjuudestamme. Mutta sitten Jeesus paljastaa evankeliumin sanan kautta omat armolliset ja rakastavat kasvonsa. Hän osoittaa, miten hän on Golgatan ristillä sovittanut syntimme ja voittanut ylösnousemuksellaan Saatanan ja kuoleman mahdin. Hän avaa Pyhän Hengen voimalla sydämemme ottamaan vastaan Hänen vapauttavan sanansa ja saamme kokea uu-

destisyntymisen Jumalan lapsiksi, Hänen valtakuntaansa, jossa vallitsee totuus ja rakkaus.

Taistelu totuuden ja valheen välillä

Kun Herra Jeesus lähestyy meitä totuuden sanalla viedäksemme meidät pimeydestä valoon, Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan alkaa raju taistelu sielustamme. Sitä kuvaa keskustelu, josta tekstimme on osa. Jeesuksen julistus siitä, että Hän on maailman valo ja sitä seurannut väittely synnytti tietynlaisen myönteisen reaktion kansassa. Sen pinnallisuus näkyy tavassa, jolla Jeesus käsittelee niitä, joiden sanottiin uskoneen Häneen.

Väittely päättyy luvun lopussa siihen, että nämä samaiset ihmiset noukkivat kiviä heittääkseen niillä Jeesusta. Tunnevaltainen "uskonpuuska" on Jumalan silmissä merkityksetön. Jeesuksen tie käy yhä yksinäisemmäksi. Hänet eristetään, kunnes Hän on lopulta täysin yksin. Mutta kaikessa tässä Herra kulki tietänsä suurella majesteettillisuudella ja arvokkuudella.

Jakeet 31-33:

"Jeesus sanoi häneen uskoville juutalaisille: 'Jos te pysytte minun sanassani, te olette todella minun opetuslapsiani, ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi'."

Jeesus antoi juutalaisille, joissa Hänen puheensa olivat herättäneet uskoa, lyhyen opetuksen todellisesta opetuslapseudesta. Ratkaisevaa ei ollut tunnevaltainen kiinnostus, joka heissä oli syntynyt Jeesusta kohtaan, vaan pysyminen Jeesuksen sanassa. Ei riitä, että olemme ihastuneita Jeesuksen opetuksista. Tarvitaan täyttä suostumista niiden alle ja niiden alla pysymistä. Pysymällä Jeesuksen sanassa ihminen oppii tuntemaan totuuden. Ja vasta totuus tekee ihmisen todella vapaaksi.

Kuulijat torjuivat heti Jeesuksen vaatimuksen väittämällä, että he olivat jo vapaita: *"Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"*

Heidän vastauksensa oli merkittävä sikäli, että siihen sisältyi totuuselementti. Vaikka juutalaiset olivat epäluokuisia kertoja historiansa aikana joutuneet vieraan vallan hallintaan niin Egyptissä kuin Babyloniassa ja nyt Rooman vallan alle, heidän kansallista selkärankaansa ei koskaan oltu kyetty murtamaan. Jeesus ei lähtenyt kiistämään sitä, mitä he sanoivat, vaan vei asian syvemmälle hengelliselle tasolle.

Jakeet 34-39a:

Jeesus vastasi heille: "Totisesti minä sanon teille: Jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja. Orja ei pysy talossa iäti. Poika pysyy iäti. Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, teistä tulee todella vapaita. Minä tiedän kyllä, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä. Te kuitenkin yritätte tappaa minut, koska sanani ei saa tilaa teissä. Minä puhun, mitä olen nähnyt Isäni luona. Tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme."

Jeesus osoitti, ettei Hän tarkoittanut kansallista vapautta vaan eettistä vapautta. Vaikka kansakunnan sielua ei koskaan oltukaan nujerrettu, he olivat olleet ja oivat yhä synnin orjia. Synnin orjat sanovat aina itsensä irti Jumalan valtakunnasta. Vain vapaa poika voi pysyä Jumalan ikuisessa valtakunnassa.

Kuulijat toimivat niin kuin heidän isänsä, joka ei ollut Abraham. He olivat kyllä Abrahamin luonnollisia jälkeläisiä, mutta heidän käytöksensä kielsi heidän suhteensa Abrahamin uskoon. He olivat synnin vallassa vailla suhdetta elävään Jumalaan ja siksi kyvyttömiä ymmärtämään, kun Jumalan Poika puhui heille Isästään.

Heidän vastauksensa oli ylpeilyä lihallisesta suhteestaan Abrahamiin:
"Abraham on meidän isämme."

Jakeet 39-41:

Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte Abrahamin lapsia, te tekisitte Abrahamin tekoja. Mutta nyt te haluatte tappaa minut, miehen, joka on puhunut teille totuuden, mikä on kuullut Jumalalta. Niin ei Abraham tehnyt. Te teette isänne tekoja."

He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä. Meillä on yksi Isä, Jumala."

Jeesus toki myönsi kuulijoittensa lihallisen sukulaissuhteen Abrahamiin, mutta osoitti, että he eivät olleet Abrahamin hengellisiä jälkeläisiä. Roomalaiskirjeessä Paavali pukee saman asian sanoihin:

"Eiväthän kaikki israelilaiset kuulu Israeliin. Eivät kaikki ole lapsia sen tähden, että ovat Abrahamin jälkeläisiä."

Yllättävän monet aikamme kristityt eivät näitä Jeesuksen ja Paavalin sanoja tajua. Suhde, joka perustuu lihaan, on arvoton, ellei ole hengellistä yhteyttä Jumalaan. Hengellinen suhde tulee näkyviin teoissa.

Kuulijat selvästikin ymmärsivät, mitä Jeesus tarkoitti. Ilman Abrahamin uskoa he eivät olisi Abrahamin hengellisiä lapsia. Mutta he torjuivat Jeesuksen väitteen sillä, että heillä mielestään oli juuri tuo vaadittu hengellinen yhteys Jumalaan. He eivät olleet mitään aviorikoksesta syntyneitä lapsia. Jumala oli heidän Isänsä.

Jakeet 42-48:

Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut. Minä en ole tullut itsestäni, vaan hän on minut lähettänyt. Miksi te ette ymmärrä minun puhettani? Siksi, että te ette siedä kuunnella, mitä minä sanon. Te olette isästä Perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte tyydyttää. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Puhuessaan valhetta hän puhuu omaansa, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. Te ette usko minua, koska minä sanon totuuden. Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin? Jos minä puhun totuutta, miksi te ette usko minua? Joka on Jumalasta, kuulee mitä Jumala sanoo. Te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

Jeesuksen vastaus ei jätä mitään epäselväksi. *"Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua."* Myöhemmin kun Filippus pyysi Jeesusta näyttämään Isän, Jeesus vastasi: *"Näin kauan olen ollut teidän kanssanne etkä sinä tunne minua. Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän."*

Kuvittelepa jonkun muun sanomaksi: Jos tuntisit Jumalan, rakastaisit minua. Tämän Jeesus sanoi kuulijoille täysin selkeästi. Hän osoitti, että he kuuroudessaan, sokeudessaan ja paatumuksessaan olivat isästään Saatanasta. Heidän hengellinen suhteensa oli pimeyden voimiin.

Ihmisen hengellinen suhde näkyy hänen toiminnassaan. Jos kuulijat olisivat olleet Jumalasta, he olisivat tunnistaneeet armon ja vastanneet siihen, ja totuuden rakastamalla sitä. Mutta he halusivat tappaa Jeesuksen. Viha oli heidän sydämessään ja he olivat valheen vallassa. Se osoitti heidän suhteensa. Heidän isänsä oli Saatana. Todellinen suhde Jumalaan tulee aina näkyviin myös rakkauden ja totuuden tekoina. Elämä todistaa hengellisestä suhteestamme.

Kuulijat suuttuivat ja alkoivat nimitellä Jeesusta:

"Emmekö ole oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen, ja että sinussa on riivaaja?"

Samarialaisuus edusti kaiken sen hyvän vastakohtaa, jota juutalaisuus heille merkitsi. Siksi he leimasivat Jeesuksen samarialaiseksi ja riivatuksi.

Jeesuksen äärimmäinen suoruus tässä väittelyssä ei oikein sovi meille, jotka olemme tottuneet siihen, ettei mitään asioita saisi sanoa kielteisesti ja ihmisiä pitäisi lähestyä pehmeästi, jotta he eivät loukkaantuisi. Mutta juuri Jeesuksen syvä rakkaus noita kuulijoitaan kohtaan vaati Häntä käyttämään kovaa kieltä, joka oli viimeistä kirjainta myöten totuutta noista kuulijoista ja myös meistä, jos lähdemme mestaroi- maan Hänen sanaansa. Totuus tekee kipeää, mutta rakkaus ei voi toteutua muuten kuin totuuden kanssa.

Esimerkki tiestä vapauteen

Kaksi japanilaista nuorta käveli sanattomana ulos Invalidiliiton Palvelutalosta Kuopiossa. Vasta illalla he kykenivät pukemaan hämmästyksensä sanoiksi. He olivat tutustuneet talon erääseen asukkaaseen, joka oli jo 20 vuotta ollut rikoksen uhrina kaulasta alaspäin täysin halvaantunut. Nuorista oli käsittämätöntä kuulla hänen ker- tovan:

"Olen onnellinen. Vietän täällä iloisia ja onnellisia päiviä. En tosin soisi kenellekään liikuntakyvyttömyyttä, mutta silti olen onnellinen. Saan nimittäin elää yhdessä Jeesuksen Kristuksen kanssa. Tiedän sitä paitsi saavani uuden ylösnousemusruumiin, kun pääsen taivaalliseen uuteen olotilaan tämän ajan jälkeen."

Vierailijat näkivät, miten asukkaan koko olemus huokui iloa, rauhaa ja toivoa. He olivat tulleet katsomaan häntä, mutta heidät yllättikin vuoteeseen sidotun rakkaudellinen asenne. Hänen sanoillaan oli ilmeistä katetta.

Seija Turunen oli tuo halvaantunut ihminen. Hän oli mennyt noin 20 vuotiaana kihloihin erään miehen kanssa. He alkoivat asua yhdessä ja heille syntyi lapsi. Pian Seija kuitenkin huomasi, että heidän yhteiselämästään ei tulisi mitään. Pian lapsen syntymän jälkeen heille tuli ero. Jonkun ajan kuluttua Seija, joka ei ollut uskon asioista mitään välittänyt, päätti lähteä etsimään uutta miestä. Eräänä iltana hän oli tanssira- vintolassa viettämässä iltaa, kun hänen entinen sulhasensa tuli pistooli kädessä paikalle, ampui mustasukkaisuuttaan Seijaa ja sen päälle itsensä.

Luoti lävisti Seijan kaulan. Kolme kuukautta hän samoili elämän ja kuoleman rajoilla Kuopion keskussairaalan teho-osastolla. Lopulta hän jäi eloon, mutta noina päivinä Jumala alkoi puhutella häntä Hän sai nähdä oman syntisyytensä, kaikki valintansa Jumalan totuuden valossa, mutta Herra alkoi puhua hänelle myös ihmeellisestä armostaan ja rakkaudestaan, joka ilmestyi Golgatan ristillä. Hän sai vakuutuksen siitä, että Golgatan veri riittää hänen syntiensä pois pyyhkimiseen. Samalla hän sai kyvyn

antaa anteeksi entiselle sulhaselleen. Häntä tosin suretti, että mies päätyi epätoivoiseen tekoonsa.

Usein käydessäni Seijaa tapaamassa hän korosti: ”Muista sitten pitää julistuksesi ja opetuksesi keskuksessa Jeesuksen Golgatalla vuodatettu uhriveri!” Totuuteen taipuvalle tuo veri tuo puhdistuksen kakista synneistä ja uuden elämän, jonka yli kuolemalla ei ole valtaa. Seija sai viettää yli 40 vuotta halvattuna, mutta läheisessä rukousyhteydessä Herran kanssa, kunnes hän pari vuotta sitten pääsi kaipaamaansa kotiin.

Entä sinä?

Onko Sinun elämässäsi vielä sellaisia osa-alueita, joihin et ole antanut Jeesuksen sanan valon tunkeutua? Herra haluaa viedä myös jo armahtamansa ja pelastamansa yhä syvemmälle totuuden tuntemiseen, sillä Hän haluaa tehdä meistä todella vapaita. Vapaita rakastamaan Häntä ja lähimmäisiämme. Anna Hänen valonsa osua sydämeesi. Se tekee kyllä aluksi kipeää, mutta tien päässä o särkyneille uusi eheys, uusi syvempi suhde rakastavaan Herraan.